

4753 3. Besh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4754

anvende de yderste konstitutionelle Midler, man har i Forfatningen, for at fjerne et saadant Ministerium. En anden Grund, hvorfor jeg ikke paa dette Stadium agter at stemme mod Finantsloven, er den, at man vel kan sige, at det foreliggende Forslag er et Regjeringsforslag, men strengt taget kan det dog ikke negtes, at det nu efterat være bearbejdet først i Udvalget og derpaa i dette Thing er blevet Hvertallets Forslag, er blevet den Sides Forslag, hvortil jeg hører, og jeg vil ikke være med til i Aften af politiske Grunde at forfaste et Lovforslag, som jeg selv har været med til at vedtage. En anden Sag vilde det være, dersom Forslaget skulde vende tilbage til dette Thing, efterat det har været i det andet Thing, og Regjeringen da vilde søge at faae sine Tanker gjennemførte og vilde byde os, hvad den byd os ved Finantslovsforslagets Forelæggelse. I saa Tilfælde forbeholder jeg mig ligeledes min Stilling til Sagen. De Herrere vilde altsaa se, at jeg ikke er uenig i, hvad den ærede Ordfører har udtalt om Maalet, hvoeffter man skulde stræbe, og at jeg ikke har nogen stor Tillid til den nuværende Regering, allermindst — jeg vil ligefrem udtale det — til det bureaukratiske Element, som findes deri, hvad Enhver, efter mine Udtalelser, vil forstaa. De Herrere vilde nu maasse sige, at det, da jeg er enig med dem, om Maalet, og da jeg udtaler Mistillid til den nuværende Regering, er underligt, at jeg ikke vil søge at virke til Maalets Opfyldelse. Jeg vil dertil svare, at det ikke er mig om at gjøre, om vi naae det Maal, de Herrere opstille, i Dag eller i Morgen, eller om et halvt Aar, men det er mig om at gjøre, at vi naar vi naae det, kunne blive staaende derved, og at vi ikke da skulle være nødsagede til at vende tilbage dervfra. Da vil nemlig det saakaldte Demokrati, som det saa oftere er udtalt her i Salen, være saldet for mange Aar; det vil, da vanskeligt kunne reise sig for at naae til det Maal, vi i mange Aar have kæmpet for. Det er af disse Grunde, at jeg i Aften agter at stemme for Finantsloven. Det er sagt af andre Medlemmer her i Thinget, at de Medlemmer, der have været med til at vedtage Adressen, ikke nu kunne fly og trække sig tilbage ved at sige Ja til Finantsloven. Jeg svarer dertil, at jeg ikke vil erkende, at jeg trækker mig tilbage. Dersom jeg oftere skulde faae Sæde i dette Thing, haaber jeg at skulle vise, at jeg bliver mine Anskuelser ligesaa tro, som de andre Herrere have været imod deres tidligere udtalte Anskuelser. Jeg tilbageviser altsaa det, at man skulde kunne sige, at man, fordi

man har stemt for Adressen, eller har udtalt Mistillid til Regjeringen, konsekvent skulde følge med her. Dertil siger jeg Nei; det er blot Tidspunktet, hvorom det gælder. For mig er det, som sagt, ikke om at gjøre at naae Maalet i Dag, eller i Morgen, men om at blive staaende ved Maalet, naar vi have naaet det. Jeg skal altsaa i Aften stemme for Finantsloven.

Winther: Paa hvilken Maade det ere komne ind i den Stilling, hvori vi ere, dertil skal jeg ikke videre fordybe mig. Der har været gjort saa mange gjensidige Beslydninger, at det vil være vanskeligt for dem, der staa udenfor, at se, hvem der har Ret; her i Thinget kommer det jo for hvert enkelt Medlem an paa, hvad han tror er rigtigt at gjøre i Sagen, og hele dette Gebet er jo nu saa vel bearbejdet, at jeg ikke skal gaa videre ind derpaa. Man befsulder paa den ene Side Regjeringen for, at den ikke vil vige Labourretterne af Lyft til at sidde der, og paa den anden Side befsulder man andre Mænd, der føre an i Oppositionen, for at de gaa paa Sagt efter Labourretterne. Jeg tror, at begge Dele ere urigtige. Det er efter min Mening Overbevisningen om, at man hver især bør forsøge, saa godt man kan, det, som man anser for rigtigt, der bringer hver af Parterne til at staa paa sin Paastand og bringer den ene til at stræbe efter Magten og den anden til at stræbe efter at fastholde den. Alt dette vil jeg ikke gaa ind paa — jeg vil være ligesaa billig imod Modstanderne, som jeg ønsker, at de skulle være imod mig. Min Situation er nu, engang, saaledes, at vi have udtalt her i Thinget, Mistillid til den nuværende Regering, og have oversendt Hans Majestæt en Adresse, i den Anledning. Nu forekommer det mig, at de, der have stemt for denne, paa en Maade stufte Den, til hvem de henvende sig med Mistillidsadressen, naa, de nu bevilgede Finantsloven. Det er noget af det Forunderligste jeg kan tænke mig, at man udtaler nogle Ord om at have Mistillid til Regjeringen, naar man ganske kort efter bevilger de Penge, hvormed den nu i et helt Aar vil kunne styre Landet. Hvorledes ville de forsvare paa en Gang at gjøre dette? Det er meget muligt, at Andre kunne faae det ind i deres Hoveder, men jeg kan ikke faae det ind i mit, og derfor maan man undskylde mig, at jeg ikke kan holde med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), som nylig var saa heldig, at kunne bringe disse to Ting i Harmoni overfor sit Syn paa Sagen. Jeg har ikke været med til at arbejde hen paa at